

فراخوان اقدام فوری

مهران رئوف، شهروند ایرانی بریتانیایی و مدافع حقوق کارگران باید آزاد شود

مهران رئوف، فعال حقوق کارگران با تابعیت دوگانه ایرانی بریتانیایی در زندان اوین تهران تحت بازداشت «بی ضابطه» به سر می برد. مأموران سپاه پاسداران وی را در تاریخ ۲۵ مهر ۱۳۹۹ دستگیر کردند. وی به مدت طولانی در سلول انفرادی حبس شده است که نقض اصل ممنوعیت مطلق شکنجه و سایر بدرفتاری‌ها است. وی یک زندانی عقیدتی است و باید فوراً و بدون قید و شرط آزاد شود.

اقدام شما موثر است؛ به زبان و قلم خودتان نامه بنویسید یا از متن زیر الگوبرداری کنید.

ریاست قوه قضائیه، آقای ابراهیم رئیسی
c/o Embassy of Iran to the European Union
Avenue Franklin Roosevelt No. 15, 1050 Bruxelles, Belgium

جناب آقای ابراهیم رئیسی،

بدین وسیله، نگرانی جدی خود را درباره ادامه بازداشت بی ضابطه مهران رئوف، فعال ۶۴ ساله حقوق کارگران که از زمان دستگیری در تاریخ ۲۵ مهر ۱۳۹۹ در بند ۲ الف زندان اوین به سر می برد، ابراز می کنم. مأموران سپاه پاسداران به خانه وی در تهران هجوم برده و وسایل شخصی وی از جمله رایانه اش را جست و جو و توقیف کردند. وی به مدت یک ماه بدون هرگونه امکان ارتباطی با جهان بیرون تحت بازداشت بوده است تا این که اجازه یافته با یکی از بستگان دورش در ایران تماس تلفنی کوتاهی برقرار کند. وی از امکان تماس با بستگان درجه یکش که همگی خارج از ایران ساکن هستند و نیز از حق دسترسی به مشاور حقوقی، حتی از میان وکلای مورد تأیید قوه قضائیه که خانواده اش به نمایندگی از وی اختیار کرده اند، محروم شده است. وی برای ماهها در حبس انفرادی طولانی مدت نگه داشته شده است. عفو بین الملل نگران آن است که وی در معرض خطر جدی شکنجه بیشتر و نقض سایر حقوق انسانی خود است، به ویژه با توجه به الگوی سپاه پاسداران مبنی بر اعمال شکنجه علیه بازداشت شدگان به منظور اخذ «اعترافات» اجباری که متعاقباً برای صدور محکومیت در دادگاه های غیرمنصفانه مورد استفاده قرار می گیرند.

مهران رئوف دارای تابعیت دوگانه ایرانی و بریتانیایی است و بین ایران و انگلستان در رفت و آمد بوده است. سازمان عفو بین الملل اطلاع دارد که دوستان وی تلاش کرده اند وکیل مستقلی را به انتخاب و به نمایندگی از وی اختیار کنند، اما مقامات از وی اختیار قرار دادن پرونده او به وکیلش تا زمان دادگاه خودداری کرده اند. مهران رئوف حدوداً همزمان با چندین تن از دیگر فعالان حقوق کارگران در سراسر کشور در مهر ماه ۱۳۹۹ دستگیر شد و این دستگیری ها بخشی از کارزار سرکوب هماهنگ مقامات ایران علیه مدافعان حقوق کارگران بوده است. یکی از دستگیرشدگان متعاقباً به ۱۶ سال حبس تحت اتهامات واهی امنیتی محکوم شده است، امری که به نگرانی ها درباره محکومیت سایر دستگیرشدگان به حبس های طولانی مدت دامن می زند. از نظر عفو بین الملل مهران رئوف یک زندانی عقیدتی است که صرفاً به خاطر دفاع مسالمت آمیز از حقوق کارگران در ایران و پشتیبانی از اتحادیه های صنفی بازداشت شده است.

مهران رئوف یکی از ده ها فرد دوتابعیتی است که طی سال های اخیر در ایران دستگیر و بازداشت شده اند. گزارشگر ویژه سازمان ملل درباره وضعیت حقوق بشر در ایران از روند ادامه دار بازداشت بی ضابطه افراد دوتابعیتی اظهار نگرانی کرده و گفته است که مقامات این افراد را به «دادگاه های ساختگی» و بر اساس «شواهد و مدارک جعلی ... بدون هرگونه سند و مدرک» محکوم کرده و «تلاش کرده اند از آنان به عنوان اهرم دیپلماتیک استفاده کنند». وی همچنین متذکر شده است که بستگان تعدادی از افراد دوتابعیتی بازداشت شده، بازداشت عزیزان شان را «گروگان گیری» تلقی می کنند.

من از شما می خواهم مهران رئوف را فوراً و بدون قید و شرط آزاد کنید، چرا که وی یک زندانی عقیدتی است که صرفاً به خاطر استفاده مسالمت آمیز از حقوق انسانی اش به واسطه فعالیت در حوزه حقوق کارگران دستگیر شده است. همچنین از شما می خواهم تا زمان آزادی وی، اطمینان حاصل کنید که وی از دسترسی منظم به خانواده اش در خارج از ایران، وکیل انتخابی و کلیه مراقبت های پزشکی مورد نیازش برخوردار باشد. من درخواست دارم بلافاصله به حبس انفرادی وی پایان دهید و از او در مقابل شکنجه بیش تر و سایر بدرفتاری ها محافظت کنید. همچنین تضمین کنید که وی از امکان دسترسی به کمک های کنسولی از سوی مقامات بریتانیا برخوردار باشد.

با احترام

اطلاعات تکمیلی

تلاش‌های کارگران، فعالان اتحادیه‌های صنفی و فعالان حقوق کارگران در ایران برای جلب توجه و دغدغه در مورد دستمزدهای پرداخت نشده، شرایط ناامن کار، تورم سرسام‌آور و سطح پایین کیفیت زندگی به طور مداوم با سرکوب از سوی مقامات ایران مواجه شده است. علی‌رغم اعمال محدودیت‌های نابه‌جا در مورد حق آزادی انجمن‌ها و تشکلات و نیز علی‌رغم ممنوعیت اتحادیه‌های کارگری مستقل در ایران، بسیاری از کارگران و متحدان آن‌ها همچنان با شجاعت چنین اتحادیه‌ها و سازمان‌های حقوق کارگری را تشکیل می‌دهند. آن‌ها اغلب به خاطر این تلاش‌هایشان با اخراج بدون توجیه یا اجبار به بازنشستگی زودهنگام، حملات و ضرب و شتم توسط نیروهای امنیتی به قصد کنترل و سرکوب تجمعات اعتراضی کارگران، انتقام جویی از سازماندهی یا شرکت در اعتراضات مسالمت‌آمیز، دستگیری‌ها و بازداشت‌های بی‌ضابطه، شکنجه و سایر بدرفتاری‌ها و احکام طولانی مدت زندان به اتهامات واهی امنیت ملی رو به رو شده‌اند. حداقل یک فعال حقوق کارگران به نام آرش جوهری، که در جریان سرکوب در مهر ماه ۱۳۹۹ دستگیر شد، در ارتباط با فعالیت‌های خود در دفاع از حقوق کارگران به ۱۶ سال زندان محکوم شده است، امری که به نگرانی‌ها در مورد احتمال مواجه شدن دیگران، از جمله مه‌رآن رنوف، با احکام سنگین زندان دامن می‌زند.

سازمان عفو بین‌الملل الگویی از نقض سازمان‌یافته حق دادرسی عادلانه را در ایران مستندسازی کرده است، روندی که از زمان دستگیری و در تمام مراحل تحقیقات، محاکمه و تجدیدنظرخواهی متهمان جریان می‌یابد. بازداشت‌شدگان، از جمله آن‌ها که دارای تابعیت دوگانه هستند یا مانند مدافعان حقوق بشر با انگیزه‌های سیاسی دستگیر و به جرایم مختلف متهم شده‌اند، به هنگام بازجویی و محاکمه مورد روند‌های قضایی به شدت ناعادلانه قرار می‌گیرند. اغلب این افراد بدون ارائه حکم جلب دستگیر شده و بدون امکان دسترسی به خانواده‌ها یا وکلایشان در مکان‌های نامعلوم نگهداری می‌شوند. مقامات دادستانی و بازجویان متعلق به نهادهای امنیتی و اطلاعاتی از جمله سپاه پاسداران، این افراد را به نحو نظام‌مند از حق دسترسی به وکیل، حتی وکلای مورد تایید قوه قضاییه، از زمان دستگیری و طی مرحله تحقیقات محروم می‌کنند. اعمال شکنجه و سایر رفتارهای بی‌رحمانه، غیرانسانی و تزدیلی علیه بازداشت‌شدگان، به‌ویژه طی مراحل بازجویی، گسترده و نظام‌مند است. مقامات زندان و دادستانی به علاوه زندانیان عقیدتی و سایر زندانیان محبوس به دلایل سیاسی را عمداً از دسترسی به مراقبت‌های پزشکی کافی و مناسب، از جمله دسترسی به دارو، محروم می‌کنند. مأموران امنیتی و اطلاعاتی اغلب بازداشت‌شدگان را برای هفته‌ها یا ماه‌ها در حبس انفرادی طولانی مدت، از جمله در بند ۲ الف زندان اوین که تحت کنترل سپاه پاسداران است، نگه می‌دارند به نحوی که این افراد تا ۲۴ ساعت در روز در سلول‌های انفرادی هستند و تنها برای بازجویی از سلول‌های خود بیرون آورده می‌شوند. شرایط سلول‌های انفرادی نامناسب و غیربهداشتی است. بازداشت‌شدگان بدون هرگونه دسترسی به نور طبیعی و هوای آزاد و اغلب در سلول‌های بسیار کثیف آلوده به حشرات نگهداری می‌شوند. سلول‌ها اغلب فاقد وسایل و لوازم بهداشتی لازم و مناسب برای حفظ بهداشت شخصی هستند و بازداشت‌شدگان ناچارند روی زمین و عموماً تنها با یک روانداز بخوابند و از جیره‌های ناچیز غذا با کیفیت بسیار پایین تغذیه کنند. بازداشت‌شدگان سابق که توسط عفو بین‌الملل مصاحبه شده‌اند پیوسته اظهار کرده‌اند که این نحو حبس طولانی مدت در سلول‌های انفرادی منجر به درد و رنج روانی شدید آن‌ها شده و به منظور اجبار آن‌ها به ادای «اعترافات» صورت می‌گرفته است. تحت چنین شرایطی، حبس انفرادی طولانی مدت به خودی خود معادل شکنجه به شمار می‌رود. «اعترافات» اجباری حاصل از شکنجه و سایر بدرفتاری‌ها و گرفته شده در غیاب وکیل به طور پیوسته توسط دادگاه‌ها به منظور صدور محکومیت مورد استناد و استفاده قرار می‌گیرد.

قوانین بین‌المللی حقوق بشر، محرومیت بی‌ضابطه از آزادی را ممنوع می‌سازد. «کارگروه سازمان ملل درباره بازداشت بی‌ضابطه» تصریح کرده است که بازداشت می‌تواند حتی در صورت انطباق با قوانین داخلی همچنان «بی‌ضابطه» در نظر گرفته شود اگر با استانداردهای بین‌المللی در زمینه دادرسی منصفانه در تناقض باشد یا با سایر حقوق بشر از جمله حق آزادی بیان، آزادی تشکلات و آزادی تجمعات مسالمت‌آمیز مغایرت داشته باشد. بازداشت‌شدگان حق دارند با جهان خارج ارتباط برقرار کنند و ملاقات داشته باشند. حبس انفرادی طولانی مدت، یعنی حبس انفرادی که برای دوره‌های بیش از ۱۵ روز برای ۲۲ ساعت یا بیشتر در روز اعمال شود، ناقض ممنوعیت مطلق شکنجه و سایر رفتارهای بی‌رحمانه، غیرانسانی و تزدیلی محسوب می‌شود. شکنجه یک جرم بین‌المللی است و اعمال آن تحت هر شرایطی ممنوع است. اظهارات حاصل از شکنجه، بدرفتاری یا سایر اشکال اجبار باید در روندهای کیفری از مجموعه اسناد و مدارک کنار گذاشته شوند، به جز در مواردی که به عنوان مدرک علیه مظنونین به اعمال شکنجه و سایر بدرفتاری‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرند. رعایت حق دادرسی عادلانه در تمامی کشورها و به عنوان جزئی از قوانین عرفی بین‌الملل از لحاظ قانونی الزام‌آور است. افرادی که تحت روندهای کیفری قرار می‌گیرند باید از حق دسترسی به وکیل انتخابی خود از زمان دستگیری و طی تمام مراحل تحقیقات و محاکمه برخوردار باشند؛ به شهادت دادن علیه خود یا اعتراف به جرم مجبور نشوند؛ بنا بر اتهامات مبهم بازداشت نشوند؛ از جلسات محاکمه علنی و عادلانه در برابر یک مرجع صالح، بی‌طرف، و مستقل برخوردار شوند؛ و رای دادگاه به صورت مستدل و کتبی در اختیار آن‌ها قرار داده شود و همچنین به صورت عمومی منتشر شود.